ദാനിയേൽ ഗ്രന്ഥം - നൂറ്റി എൺപതാം നമ്പർ

റോം, മക്കബായർ, ആധുനികകാലം എന്നിവയുടെ പ്രവാചകീയ സംഗമബിന്ദു: ദാനിയേലിന്റെ ദർശനങ്ങളിലെ ഒരു പഠനം

Jeff Pippenger
2024-04-10

ഉറിയാ സ്മിത്ത് ഇങ്ങനെ എഴുതി: "റോം ദൈവജനമായ യെഹൂദന്മാരുമായി സഖ്യത്തിലൂടെ ക്രി.മു. 162-ൽ ബന്ധപ്പെട്ടു." ആധുനിക ചരിത്രകാരന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ആ തീയതി ക്രി.മു. 161 ആയി രേഖപ്പെടുത്തുന്നു; അതേ ഗ്രന്ഥത്തിൽ സ്മിത്ത് രണ്ടുതവണ ക്രി.മു. 161-നെ പരാമർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രി.മു. 162 എന്ന ഈ പരാമർശം ഒരു മുദ്രണപിശകാണെന്നതാണ് എന്റെ ധാരണ.

> "23-ഉം 24-ഉം വാക്യങ്ങളിലൂടെ, ക്രി.മു. 161-ൽ യെഹൂദന്മാരും റോമാക്കാരും തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഉടമ്പടിയുടെ ഈ വശത്തേക്കു—റോം സർവ്വലൗകിക ആധിപത്യം നേടിയ കാലത്തേക്കു—നമ്മെ കൊണ്ടുവരുന്നു." — Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 273.

പതിനൊന്നും പന്ത്രണ്ടും വാക്യങ്ങൾ, ക്രി.മു. 217-ൽ നടന്ന റാഫിയ യുദ്ധത്തിലെ വിജയത്തെയും അതിന്റെ അനന്തരഫലത്തെയും വ്യക്തമാക്കുന്നു; ആ യുദ്ധം മഹാനായ ആന്തിയോക്യസ് III നയിച്ച സെലൂക്കിഡ് സാമ്രാജ്യത്തിനും രാജാവായ പ്റ്റോളമി IV ഫിലോപാറ്റർ നയിച്ച ഈജിപ്റ്റിലെ പ്റ്റോളമെയിക് രാജ്യത്തിനുമിടെയായിരുന്നു.

ക്രി.മു. 200-ൽ, പതിനേഴ് വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഉണ്ടായ പാനിയത്തിന്റെ യുദ്ധം, വീണ്ടും സെല്യൂസിഡ് രാജ്യവും പ്റ്റോളമൈക് രാജ്യവും തമ്മിലായിരുന്നു.

മക്കബേയർ കലാപം കി.മു. 167-ൽ ആരംഭിച്ചു; യഹൂദരുടെ മതാചാരങ്ങളെ അടിച്ചമർത്തുകയും ഗ്രീക്ക് സംസ്കാരം നിർബന്ധിതമായി ചുമത്തുകയും ചെയ്യാനുള്ള സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രമങ്ങൾക്കെതിരായ യഹൂദരുടെ കലാപമായിരുന്നു അത്.

യെരൂശലേമിലെ രണ്ട ാം ദേവാലയത്ത ിന്റെ പുനഃസമർപ്പ ണം—ഹനുക്ക ാ സമയത്ത ് അനുസ ്മരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ചരി ത്രസംഭവത്തെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന തു—ക്രി.മു. 164-ൽ, ഇരുപത്ത ിമൂന്ന ാം വാക്യ ത്ത ിലെ "സഖ്യ ം" എന്ന തിനുമുമ്പ ് മൂന്ന ് വർഷങ്ങ ൾക്ക ു മുമ്പ ് നടന്ന ു. ഈ സം ദേവാലയത്തെ അശുദ്ധ മാക്ക ുകയും യഹൂദ മതാചാരങ്ങ ളെ നിരോധിക്ക ുകയും ചെയ ്ത കുപ്രസിദ്ധ നായ ആന്ത ിയോക്യ ാസ് IV

എപ്പ ിഫാനസ് നയിച്ച സെല്യ ൂസിഡ് സാ(മാജ്യ ത്ത ിന്റെ സൈന്യ ങ്ങ ൾക്കെ തിരായ മക്ക ബ്യ രുടെ വിജയകരമായ സൈനിക (പചാരണത്ത ിനു പിന്ന ാലെയായിരുന്ന ു. ഹനുക്ക ായാൽ അനുസ ്മരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ആ വിജയത്ത ിനു ശേഷം വളരെ പെട്ടെ ന്ന ുതരെ ആന്ത ിയോക്യേ ാസ് IV എപ്പ ിഫാനസ് മരിച്ച ു; അതോടെ ചരി(തത്ത ിൽ ആ ഘട്ട ംമുതൽ സിറിയൻ ശക്ത ിയുടെ അധഃപതനം ആരംഭിച്ച തായി രേഖപ്പെ ടുന്ന ു.

ക്രി.മു. 200-ൽ, (അതു പാനിയം യുദ്ധത്തിന്റെ കാലവുമായിരുന്നു), റോം ആദ്യമായി ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ പ്രവചനചരിത്രത്തിൽ സ്വയം ഇടപെട്ടു. അവിടെ ദർശനത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രതീകം കാണപ്പെടുന്നു. ആ ചരിത്രത്തിലെ അതിന്റെ ലക്ഷ്യബോധമുള്ള സ്വാധീനം, മറവിലെ നിന്നുകൊണ്ട് നൂൽപ്പാലങ്ങൾ വലിക്കുന്ന ഒരു സഭയുടെ പ്രതീകമായ യേസബേലിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ഏലീയാവാൽ തന്റെ പ്രവാചകന്മാർ കൊല്ലപ്പെടുന്നത് അവളുടെ ഭർത്താവായ അഹാബ് കണ്ടുനിൽക്കുമ്പോൾ യേസബേൽ സമാര്യയിൽ തന്നെയായിരുന്നു. ഹെരോദ്യാസ് ഹെരോദാവിന്റെ ജന്മദിന വിരുന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; അവിടെ അവളുടെ മകൾ സലോമേ ഹെരോദാവിനെ മോഹിപ്പിച്ചു. യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ, തൂർയിലെ വേശ്യയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പാപ്പത്വം, പ്രതീകാത്മകമായ എഴുപത് വർഷങ്ങളുടെ അവസാനംവരെ മറക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. തുടർന്ന് അവൾ ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരോടു തന്റെ വഞ്ചനാഗാനങ്ങൾ പാടിത്തുടങ്ങുന്നു. ക്രി.മു. 200-ാം വർഷം, അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ, പതിനാറാം വാക്യത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന് തൊട്ടുമുമ്പ്, അവൾ രാജാക്കന്മാരോടു തുറന്നുപാടി തുടങ്ങുന്ന സമയത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ്.

ക്രി.മു. 161 മുതൽ 158 വരെ യെഹൂദന്മാരുടെ “സഖ്യം” ഉണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പ്, ക്രി.മു. 164-ൽ ഹനുക്കാ മുഖേന സ്മരിക്കപ്പെടുന്നതുപോലെ മക്കബികൾ ആലയം വീണ്ടും സമർപ്പിച്ചു. തുടർന്ന് മൂന്ന് വർഷങ്ങൾക്കുപ് ശേഷം, ഇനിയും സിറിയക്കാരുമായി തുടർച്ചയായ പോരാട്ടത്തിൽ ആയിരിക്കെ, മക്കബിയൻ യെഹൂദന്മാർ സഹായത്തിനായി റോമിനെ സമീപിച്ചു. അങ്ങനെ രൂപംകൊണ്ട റോമുമായുള്ള “സഖ്യം” ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യകാല പ്രവചനവിദ്യാർത്ഥികൾക്കുള്ള ഒരു പ്രവചനപരമായ പരീക്ഷണമായി മാറുന്നു.

“ഉടമ്പ ടി” സംഭവിച്ച സമയം (കി.മു. 161-ആം വർഷമാണെന്ന ് ചരി(തം തിരിച്ച റിയുന്ന ു; എന്ന ാൽ ആ പയനിയർമാർ ആ ചരി(തത്തെ (കി.മു. 158-ആം വർഷമായി തിരിച്ച റിയുന്ന ു. മില്ല ർ ശരിയായിരുന്നോ ാ, അല്ലെ ങ്ക ിൽ ആധുനിക ചരി(തകാരന്മ ാരോ ശരിയായിരിക്ക ുന്ന ത്? “നിത്യ ത” നീക്ക ിക്ക ളയപ്പെ ട്ട (കി.വ. 508-ആം വർഷത്ത ിലെത്ത ാൻ മി (കി.മു. 158-ആം വർഷത്തോ ാട് അറുനൂറ് അറുപത്ത ാറ് വർഷം (666)

ചേർത്ത ു. നിങ്ങ ൾ എ്ര ത തിരഞ്ഞ ാലും, യഹൂദന്മ ാരും റോമാക്ക ാരും തമ്മ ിലുള്ള ഉടമ്പ ടിയായി ്ര കി.മു. 158-ആം വർഷത്തെ പിന്ത ുണയ്ക്ക ു ഒരു ചരി്ര തസാക്ഷ ്യ ം കണ്ടെ ത്ത ുന്ന ത് അത്യ ന്ത ം ദുഷ ്കരമായിരിക്ക യാഥാർത്ഥ ്യ ത്ത ിൽ പറഞ്ഞ ാൽ, അതു അസാധ്യ വുമാകാം.

പതിനാറാം വചനം ഞായറാഴ്ച നിയമമാണ്; എന്നാൽ അതിന് മുമ്പ് ദർശനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി ക്രി.മു. 200-ആം വർഷത്തിൽ റോം ചരിത്രരംഗത്ത് പ്രവേശിക്കുന്നു. മക്കബ്യരുടെ കലാപം ക്രി.മു. 167-ൽ മോദെയീനിൽ ആരംഭിച്ചു; ഒടുവിൽ അവർ ക്രി.മു. 164-ൽ ആലയം വീണ്ടും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. തുടർന്ന് ക്രി.മു. 161 മുതൽ ക്രി.മു. 158 വരെ യെഹൂദർ റോമൻ ശക്തിയുമായി ഒരു ഉടമ്പടിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. ക്രി.മു. 161 മുതൽ ക്രി.മു. 158 വരെ “സഖ്യം” സ്ഥാപിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ ഒരു കാലയളവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ ബോധ്യം ചരിത്രകാരന്മാരുടെ സാക്ഷ്യവുമായി യോജിച്ച് “സഖ്യം” തിരിച്ചറിയുന്നു; കൂടാതെ കർത്താവിന്റെ കരത്താൽ നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടതും മാറ്റപ്പെടരുതാത്തതുമായ ചാർട്ടിനോടും യോജിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പുള്ള രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ യെഹൂദയും റോമും പോലെയുള്ള പുരാതന ജാതികൾ തമ്മിൽ ഉടമ്പടികൾ ചർച്ച ചെയ്ത് സ്ഥാപിക്കുന്ന പ്രക്രിയ, അതതു പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങൾ, നയതന്ത്ര നടപടിക്രമങ്ങൾ, ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന ശക്തിസമവാക്യങ്ങൾ എന്നിവയെ ആശ്രയിച്ച് വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്ന് ചരിത്രകാരന്മാർ നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. സാധാരണയായി, ഒരു ഉടമ്പടിയോ സഖ്യമോ മറ്റേ പക്ഷത്തോടു സ്ഥാപിക്കാൻ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതോടെയായിരുന്നു ആ പ്രക്രിയ ആരംഭിക്കുന്നത്. യെഹൂദയുടെയും റോമിന്റെയും കാര്യത്തിൽ, ഔപചാരികമായ ഒരു സഖ്യം നിർദ്ദേശിക്കാനായി യെഹൂദ തന്നെയാണ് റോമുമായി ബന്ധപ്പെടൽ ആരംഭിച്ചത്.

്ര പസ ്താവം കൈമാറുകയും ചർച്ച കൾ ആരംഭിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന തിനായി നയത്ര ന്ത മാർഗങ്ങ ൾ ്ര പയോജനപ്പെ ടുത്ത ിയേനേ. ഇതിൽ റോമിലെ നേതാക്ക ളെയോ അവരുടെ ്ര പതിനിധികളെയോ കാണുന്ന തിനായി അവിടേക്ക ു ദൂതന്മ ാരെയോ ്ര പതിനിധികളെയോ അയയ്ക്ക ുന്ന ത് ഉൾപ്പെ ട്ട ിരിക്കേ ണ്ട തായിരുന്ന ു. ചർച്ച കൾ ആരംഭിച്ച ശേഷം, നിർദ്ദേശിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ഉടമ്പ ടിയുടെ വ്യ വസ്ഥ കൾ ഇരുപക്ഷ വും ചെയ് തേനേ. ഇതിൽ നിരന്ത രമായ സമ്മേ ളനങ്ങ ൾ, നയത്ര ന്ത സന്ദേ ശങ്ങ ളുടെ പരസ ്പര വിനിമയം, കൂടാതെ ചർച്ച കൾ സുഗമമാക്ക ുന്ന തിനായി ഇടനിലക്ക ാരുടേയോ മധ്യ സ്ഥ രുടേയോ പങ്ക ാളിത്ത വും ഉൾപ്പെ ട്ട ിരിക്ക ാമായിരുന്ന ു. ചർച്ച കളുടെ വേളയിൽ, ഓരോ പക്ഷ വും മറുപക്ഷ ം നിർദ്ദേശിച്ച വ്യ വസ്ഥ കൾ പരിഗണിക്ക ുക ്ര പതിനിർദ്ദേശങ്ങ ൾ മുന്നേ ാട്ട ുവെക്ക ുകയോ ചില വ്യ വസ്ഥ കളിൽ ഭേദഗതികൾ അഭ്യ ർത്ഥ ിക്ക ുകയോ ചെയ ്തിരിക്ക ാം. ഈ ്ര പ്ര കിയയിൽ സൂക്ഷ ്മമായ ആലോചന, ഉപദേശകരുമായുള്ള പരാമർശം, നിർദ്ദേശിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ഉടമ്പ ടിയുടെ സാധ്യ താപരമായ

ഗുണദോഷങ്ങ ളുടെ വിലയിരുത്ത ൽ എന്ന ിവ ഉൾപ്പെ ട്ട ിരിക്ക ാമായിരുന്ന

രണ്ടു പക്ഷങ്ങളും ഉടമ്പടിയുടെ വ്യവസ്ഥകളിൽ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പിലെത്തിയിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇരു വശങ്ങളും സമ്മതിച്ച നിബന്ധനകളും വ്യവസ്ഥകളും വിശദമായി രേഖപ്പെടുത്തുന്ന ഔപചാരിക പ്രമാണം തയ്യാറാക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. തുടർന്ന്, ആ ഉടമ്പടി ഓരോ രാജ്യത്തിന്റെയും അനുബന്ധ അധികാരികളാൽ അംഗീകൃതമാകേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. റോമിന്റെ കാര്യത്തിൽ, ഇതിൽ സെനറ്റിന്റെയോ മറ്റു ഭരണസംവിധാനങ്ങളുടെയോ അംഗീകാരം ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കാമായിരുന്നു. അതുപോലെ, യെഹൂദായിൽ ആ ഉടമ്പടിക്ക് അതിന്റെ നേതൃസംവിധാനത്തിന്റെയോ ഭരണസമിതിയുടെയോ അംഗീകാരം ലഭിക്കേണ്ടതായിരുന്നതിനാണ് സാധ്യത. അംഗീകാരം ലഭിച്ച ശേഷം, ഉടമ്പടി പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തപ്പെടുകയും, ഇരു പക്ഷങ്ങളും അതിലെ വ്യവസ്ഥകൾ പാലിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തേനേ. ഇതിൽ വിവിധ തരത്തിലുള്ള സഹകരണം, പരസ്പര പ്രതിരോധ ഉടമ്പടികൾ, വ്യാപാരബന്ധങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ ഉടമ്പടിയിൽ നിർവചിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റു രൂപത്തിലുള്ള നയതന്ത്ര ഇടപെടലുകൾ എന്നിവ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കാമായിരുന്നു.

ക്രി.മു. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, യൂദേയയിൽ നിന്ന് (കിഴക്കൻ മധ്യധരണ്യ പ്രദേശത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന) റോമിലേക്കുള്ള (മധ്യ ഇറ്റലിയിലുള്ള) യാത്ര ഒരു ദുഷ്കരവും ഏറെ സമയം ആവശ്യപ്പെടുന്നതുമായ ശ്രമമായിരുന്നേനേ, പ്രത്യേകിച്ച് പ്രാചീന ഗതാഗതരീതികളുടെ പരിമിതികൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ. സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പ്രത്യേക മാർഗ്ഗത്തെ ആശ്രയിച്ച് യൂദേയയും റോമും തമ്മിലുള്ള ദൂരം ഏകദേശം 1,500 മുതൽ 2,000 കിലോമീറ്റർ വരെ (930 മുതൽ 1,240 മൈൽ വരെ) ആയിരുന്നു. പ്രാചീനകാലത്ത് കരമാർഗ്ഗയാത്രയെക്കാൾ സമുദ്രയാത്ര പലപ്പോഴും വേഗത്തിലും കാര്യക്ഷമതയിലും മുന്നിലായിരുന്നെങ്കിലും, സമുദ്രയാത്ര പ്രബലമായിരുന്ന കാറ്റുകളെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നതായിരുന്നു. യൂദേയയിലെ ഒരു തുറമുഖത്തിൽ നിന്ന് ഇറ്റലിയിലെ ഒരു തുറമുഖത്തിലേക്കു (ഉദാഹരണത്തിന്, റോമിന്റെ തുറമുഖമായ ഓസ്റ്റിയയിലേക്കു) കപ്പലിൽ യാത്ര ചെയ്യാൻ, കാറ്റിന്റെ അവസ്ഥ, സമുദ്രധാരകൾ, ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന കപ്പലിന്റെ തരം എന്നിവ പോലുള്ള ഘടകങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച്, പല ആഴ്ചകളും വേണ്ടി വന്നേക്കുമായിരുന്നു.

യൂദായയിൽ നിന്ന ് റോമിലേക്ക ുള്ള കരമാർഗ്ഗ യാ(ത അതിലും മന്ദ ഗതിയിലും അധികം ക്ലേ ശകരവുമായിരുന്ന താകും. യാ(തക്ക ാർ പർവ്വ തങ്ങ ൾ, താഴ്വരകൾ, നദികൾ എന്ന ിവ ഉൾപ്പെ ടുന്ന വിവിധ ഭൂ(പദേശങ്ങ ൾ കടന്ന ുപോകേണ്ട ിവരും; കൂടാതെ കള്ള ന്മ ാർ, വൈരപരമായ (പദേശങ്ങ ൾ എന്ന ിവ പോലുള്ള തടസ്സ ങ്ങ ളെയും നേരിടേണ്ട ിവരും. കാൽനടയായോ കുതിരവലിക്ക ുന്ന രഥത്ത ിലായോ നടത്ത ുന്ന യാ(തക്ക ് പല മാസങ്ങ ൾ വരെ എടുക്ക ാമെന്ന ് കണക്ക ാക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. വഴികളുടെ അവസ്ഥ , താമസസൗകര്യ ങ്ങ ളുടെ

വി(ശമകേ(ന്ദ ങ്ങ ളുടെയും ലഭ്യ ത, വഴിമധ്യേ വി(ശമിക്ക ാനും ആവശ്യ മായ
സാധനങ്ങ ൾ പുനഃസമാഹരിക്ക ാനും ഉള്ള ആവശ്യ കത എന്ന ിവ
പോലെയുള്ള ഘടകങ്ങ ളും യാ(താസമയത്തെ സ്വ ാധീനിച്ചേ ന്നേ.

മക്കബായ യഹൂദന്മാർ റോമയുമായി ഒരു സഖ്യം അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ, അവർ റോമിലേക്കു ദൂതന്മാരെ അയയ്ക്കണ്ടിവന്നിരിക്കുമായിരുന്നു. ആ ദൂതന്മാരെ റോമൻ അധികാരികൾ സ്വീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, തുടർന്ന് ഒരു ചർച്ചാകാലം ഉണ്ടായിരിക്കുമായിരുന്നു. കൃത്യമായ രേഖകൾ ലഭ്യമല്ലാത്തതിനാൽ ഇത് ചരിത്രസിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളതാണെങ്കിലും, ഒരു ഉടമ്പടി ഔപചാരികമായി നിലവിൽ വന്നതിനു ശേഷം, അതിന്റെ സ്ഥിരീകരണത്തിനായി അത് യെഹൂദയിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുപോകേണ്ടിവന്നിരിക്കുമായിരുന്നു; തുടർന്ന്, യഹൂദന്മാരുടെ അംഗീകാരം സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനായി അത് സാധ്യതയോടെ വീണ്ടും റോമിലേക്കു മടക്കിക്കൊണ്ടുപോകേണ്ടിവന്നിരിക്കുമായിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഒരു സഖ്യരൂപീകരണ പ്രക്രിയ ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ പൂർത്തിയായിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നത് ഏതാണ്ട് അസാധ്യമാണ്; അതുകൊണ്ടു “സഖ്യം” എന്നത് ക്രി.മു. 161 മുതൽ ക്രി.മു. 158 വരെയുള്ള ഒരു പ്രക്രിയയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്ന ധാരണ, പതിനാറാം വാക്യത്തിലെ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ചരിത്രത്തെ തിരിച്ചറിയുന്ന പ്രവചനത്തിന്റെ മറ്റു രേഖകളോടു യോജിച്ചുനിൽക്കുന്നു.

ചരിത്രകാരന്മാർ എല്ലാവരും മക്കബിയായ യെഹൂദന്മാർ ആരംഭിച്ചതായി ഏകകണ്ഠമായി സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു “സഖ്യം” ക്രി.മു. 161-ൽ യെഹൂദ്യയിൽ ആരംഭിച്ചു. അതിന്റെ ഉദ്ദേശം, ക്രി.മു. 167-ൽ അവരുടെ കലാപം ആരംഭിച്ചതുമുതൽ അവർ പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന സുറിയക്കാരെതിരെ യെഹൂദന്മാർ പിന്തുണ നേടണമെന്നതായിരുന്നു. ഈ കലാപത്തിന് തുടക്കമായത്, യെഹൂദ പുരോഹിതനായ മത്തത്തിയാവും അവന്റെ അഞ്ചു പുത്രന്മാരും, പ്രത്യേകിച്ച് യെഹൂദാസ് മക്കബിയും, സെലൂസീദ് ഭരണാധികാരിയായ അന്ത്യോക്കസ് IV എപ്പിഫാനസ് ഏർപ്പെടുത്തിയ ഹെല്ലനീകരണ നയങ്ങളെ ചെറുത്തുനിൽക്കാൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങളാലായിരുന്നു. ഈ നയങ്ങളിൽ യെഹൂദരുടെ മതാചാരങ്ങളെ അടിച്ചമർത്താനും ഗ്രീക്ക് ആചാരങ്ങളും വിശ്വാസങ്ങളും സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിപ്പിക്കാനും നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു.

കലാപത്ത ിന് (േപ്രരകമായത് മോദെയിൻ (ഗാമത്ത ിൽ ഉണ്ട ായ ഒരു
സംഭവമായിരുന്ന ു; അവിടെ മത്ത ാഥിയാസ് ഒരു (ഗീക്ക ് ദൈവത്ത ിന് യാഗ
അർപ്പ ിക്ക ണമെന്ന ഉത്ത രവ് അനുസരിക്ക ാൻ വിസമ്മ തിച്ച ു. “മോദെ
എന്ന പേര് “(പഖ്യ ാപിക്ക ുക” അല്ലെ ങ്ക ിൽ “(പതിഷേധിക്ക ുക”
എന്ന ർത്ഥ മുള്ള ഹീ(ബു പദമായ “മോദിയ”യിൽ നിന്ന ാണ് ഉത്ഭ വിച്ച ത്
തന്റെ (പതിഷേധത്ത ിൽ, യാഗം നിർവഹിക്ക ാനൊരുങ്ങ ിയിരുന്ന ഒരു
യഹൂദ മതത്യ ാഗിയെ മത്ത ാഥിയാസ് കൊന്ന ു; തുടർന്ന ് അവനും
പു(തന്മ ാരും കുന്ന ുകളിലേക്ക ു ഔടിപ്പേ ായി, സെല്യ ൂസിഡ്

സേനകൾക്കെ തിരെ ഒരു ഗറില്ല ാ യുദ്ധ ്രപവർത്ത നം ആരംഭിച്ച ു. മക്ക ബ
കലാപം പല വർഷങ്ങ ൾ നീണ്ട ുനിന്ന ു; ആ കാലയളവിൽ മക്ക ബായർ
സെല്യ ൂസിഡ് ഭരണകൂടത്തെ യും അവരുടെ സഖ്യ കക്ഷ ികളെയുംതിരെ
അനേകം യുദ്ധ ങ്ങ ളിൽ ഏർപ്പെ ട്ട ു. എണ്ണ ത്ത ിൽ വളരെ
കുറവായിരിക്ക ുകയും യുദ്ധ ോപകരണങ്ങ ളിൽ വളരെ
പിന്ന ാക്ക ത്ത ിലായിരിക്ക ുകയും ചെയ ്തിട്ട ും, മക്ക ബായർ നിരവധി
്രപധാനപ്പെ ട്ട വിജയങ്ങ ൾ നേടി.

സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യം യെഹൂദന്മാരുടെ മേൽ ഗ്രീസിന്റെ മതം
അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; ഗ്രീക്കർ അന്ത്യകാലത്തെ
ഗ്ലോബലിസ്റ്റുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. അവരുടെ മതം, ബാങ്കിംഗ്
സംവിധാനത്തിന്റെ ശക്തികൾ, മുഖ്യധാരാ മാധ്യമങ്ങൾ,
വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രങ്ങൾ, കൂടാതെ നിയമവിരുദ്ധ വിദേശികളുടെ
നിർബന്ധിത കുടിയേറ്റത്തിലൂടെ ദേശീയ വ്യത്യാസങ്ങളെ
തകർത്തുകളയുന്നതു എന്നിവയുടെ മുഖേന ഇപ്പോൾ
ഐക്യനാടുകളുടെയും ലോകത്തിന്റെയും മേൽ ബലമായി
ചുമത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന 'വോക്ക്-ഇസം' എന്നതിൽ പ്രകടമാകുന്നു.
ആന്റിയോക്യസ് എപ്പിഫാനസ് യെഹൂദന്മാരുടെ മേൽ ഗ്രീക്ക് മതം
ബലമായി ചുമത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അവന്റെ ശ്രമങ്ങളോടു
സഹകരിച്ച യെഹൂദന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. മക്കബികൾ, ഗ്രീസിന്റെ
മതത്തെ എതിർത്തുനിന്നിരുന്ന ഒരു വിഭാഗം വിശ്വാസത്യാഗിയായ
യെഹൂദന്മാരെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഗ്രീക്ക് മതം
പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുന്ന പ്രവൃത്തിയെ പിന്തുണച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന
മറ്റൊരു വിഭാഗം വിശ്വാസത്യാഗിയായ യെഹൂദന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നതാണ്.

പതിനാറാം വാക്യം ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തെയും,
സർപ്പം, മൃഗം, വ്യാജപ്രവാചകൻ എന്ന ഈ ത്രിവിധ ഐക്യത്തെയും
സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ആ ചരിത്രത്തിനു മുമ്പായി പതിമൂന്നാം മുതൽ
പതിനഞ്ചാം വാക്യങ്ങൾ വരുന്നു; അവിടെ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിലെ
മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങൾ പത്താം വാക്യത്തിൽ നിന്ന് (1989), പതിനൊന്നും
പന്ത്രണ്ടും വാക്യങ്ങളിൽ നിന്ന് (ഉക്രേനിയൻ യുദ്ധം), കൂടാതെ പാനിയം
യുദ്ധം എന്നിവയായി സംഭവിക്കുന്നു. പാനിയം യുദ്ധം, രണ്ട്
കൊമ്പുകളുള്ള ഭൂമിയിലെ മൃഗം ആഗോളവാദിയുടെ മതപരവും
രാഷ്ട്രീയവുമായ തത്ത്വചിന്തകളെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു യുദ്ധത്തെ
പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ആ യുദ്ധ ത്ത ിൽ അമേരിക്ക ൻ ഐക്യ നാടുകളുടെ അന്ത ിമ ്രപസിഡന്റ്,
പതിനൊന്ന ും പ്രന്ത ണ്ട ും വാക്യ ങ്ങ ളിൽ
്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന പോലെ, പുടിന്റെ വിജയത്ത ിന്റെയു
അതിനെത്ത ുടർന്ന ുള്ള തകർച്ച യുടെയും അനന്ത രഫലങ്ങ ളെ കൈക
ചെയ്യേ ണ്ട ിവരും. റഷ്യ യുടെ തകർച്ച മൂലമുള്ള ്രപത്യ ാഘാതങ്ങ ളെ
പരിഹരിക്ക ുന്ന തിനായി അവൻ NATO-യ ോടോ, അല്ലെ ങ്ക ിൽ
ഐക്യ രാഷ്്രടസഭയോടോ, ഒരു സഖ്യ ം രൂപീകരിക്ക ും; ആ സഖ്യ ത്ത ിന്റെ

ചരിത്രപരമായ പ്രവാഹത്ത ിനുള്ള ിൽ അവൻ പാനിയം യുദ്ധ ത്ത ിൽ
ഐക്യ രാഷ്ട്രസഭയെ ഏർപ്പെ ടത്ത ും. നാൽപ്പ താം വാക്യ ത്ത ിലെ
മൂന്ന ാമത്തെ യുദ്ധ ം, നാൽപ്പ താം വാക്യ ത്ത ിലെ ഒന്ന ാമത്തെ യുദ്ധ
പോലെയായിരിക്ക ും. അമേരിക്ക ൻ ഐക്യ നാടുകളുടെ
സാമ്പ ത്ത ിക-സൈനിക ശക്ത ിയുടെ കീഴിൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയൻ
തകർന്ന തുപോലെ, ഐക്യ രാഷ്ട്രസഭയിലെ ആഗോളവാദികൾ
"പെരെസ്ത്രോയ്ക്ക" ആവർത്ത ിക്ക ാൻ നിർബന്ധ ിതരാകും; അത് സോവിയറ്റ്
യൂണിയനെ പുനഃസംഘടിപ്പ ിക്ക ാനുള്ള ഗോർബചേവിന്റെ ശ്രമങ്ങ ളുടെ
പ്രധാന ഘടകമായിരുന്ന ു, എങ്ക ിലും അത് ഒടുവിൽ സോവിയറ്റ്
സംവിധാനത്ത ിന്റെ അഴിച്ച ുപോകലിനും സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ
അന്ത ിമ വിഘടനത്ത ിനും സംഭാവന ചെയ്തു.

മൂന്നാമത്തെ യുദ്ധം ആദ്യ യുദ്ധത്താൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; സാമ്പത്തികവും സൈനികവുമായ സമ്മർദങ്ങളിലൂടെ, റീഗൻ മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന ട്രംപ്, ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയെ "പെരെസ്ത്രോയ്ക്ക"യിലേക്കു ബലമായി നയിക്കും; അതിന്റെ അർത്ഥം പുനർഘടനയോ പരിഷ്കാരമോ എന്നതാണ്. ആ പുനർഘടന, ഐക്യരാഷ്ട്രസഭയായ പത്ത് രാജാക്കന്മാരുടെ സംവിധാനത്തിന്റെ തലയിൽ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളെ സ്ഥാപിക്കും. ആ യുദ്ധത്തിൽ, പിന്നീട് ട്രംപ് കീഴടക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ സംവിധാനത്തിന്റെ സംരക്ഷകനാണെന്ന് അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, പാപ്പാധിപത്യം ചരിത്രരംഗത്തേക്കു സ്വയം അവതരിപ്പിക്കും.

അതേ ചരിത്രപരമ്പരയിൽ ട്രംപ്, അബ്രഹാം ലിങ്കൺ നിർബന്ധിതനായി നേരിട്ടതുപോലെ, താൻ നിർബന്ധിതനായി കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട ഒരു ആഭ്യന്തര ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കും. ആ ആഭ്യന്തരയുദ്ധം അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ഉള്ളിലുള്ള, പരസ്പരം വിരോധമുള്ള രണ്ട് മതഭ്രഷ്ട വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിലായിരിക്കും. ഒരു വിഭാഗം, ഇരുപക്ഷ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളിലുമുള്ള പുരോഗമനവാദി ആഗോളവാദികളായ, 'വോക്ക്-ഇസം' എന്ന മതവും തത്ത്വചിന്തയും സ്വീകരിച്ചവരാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. മറ്റൊരു വിഭാഗം (MAGA-ism), തങ്ങൾ യഥാർത്ഥ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകളാണെന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നു; എങ്കിലും അവർ ആ പദവി 1844-ൽ നഷ്ടപ്പെടുത്തി.

പ്രസിഡന്റിന്റെ പക്ഷത്തെ MAGA-ഇസം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; സത്യപ്രതിഷ്ഠിതമായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തെയും ഭരണഘടനയെയും നിലനിർത്തുന്നതായി തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കുന്ന അവകാശവാദത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് അത് സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നത്.
വോക്ക്-ഇസത്തിന്റെ അവകാശവാദം മദർ എർത്തിന്റെ മതം, ന്യൂ ഏജ്, കൂടാതെ ഭരണഘടന സമൂഹത്തിന്റെ നിലവിലുള്ള സാഹചര്യങ്ങളാലും സാമൂഹിക മാനദണ്ഡങ്ങളാലും പ്രയോഗിക്കപ്പെടുന്നതാണ്; സ്ഥാപക പിതാക്കന്മാരുടെ പുരാതന ആശയങ്ങളാലല്ല എന്ന വിശ്വാസവും ആകുന്നു.

മത്ത ാത്ത ്യ ാസ് (്രടംപ്) ്രകി.മു. 167-ൽ മൊദെയിനിൽ ആരംഭിച്ച കലാപം ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന തുപോലെ, അമേരിക്ക ൻ ഐക്യ നാടുകളിൽ ആഗോളവാദി-പുരോഗമനവാദി ഡെമോ്രകാറ്റ ുമാരുടെ ്രശമങ്ങ ൾക്ക ് അന്ത ്യ ം വരുത്ത ും. തുടർന്ന ്, മക്ക ബ്യ ർ ആലയത്തെ പുനഃസമർപ്പ ിച്ച 164-ലെ ചരി്രതം, ഹനുക്ക ായുടെ ആചരണത്ത ിലൂടെ സ ്മരിക്ക പ്പെ ടുന്ന തുപോലെ, ്രടംപ് വീണ്ട ും ആവർത്ത ിക്ക ും. തുടർന്ന 161 മുതൽ ്രകി.മു. 158 വരെയുള്ള കാലഘട്ട ം ്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ഘട്ട ത്ത ിൽ, മതാധികാരവും രാഷ്്രടീയാധികാരവും തമ്മ ിലുള്ള അനധികൃത ബന്ധ ത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ്രപതിമയായ പാപ്പ ത്വ ത്ത ്രപതിമ സ്ഥ ാപിക്ക ുന്ന തിനായുള്ള അന്ത ിമ നീക്ക ം ്രടംപ് ആരംഭിക്ക ്രകി.മു. 158-ൽ, പതിനാറാം വാക്യ ത്ത ിലെ ഉടൻ വരാനിരിക്ക ുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമം ്രപാബല്യ ത്ത ിൽ വരുത്ത പ്പെ ടുമ്പേ ാൾ, ആ ഉടമ്പ ടി നടപ്പ ിലാക്ക പ്പെ ടും.

ദാനിയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിൽ ആദ്യം റോം രാഷ്ട്രീയമായി എങ്ങനെ നിയന്ത്രണം ഏറ്റെടുക്കുന്നു എന്നത് തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; തുടർന്ന്, അതേ ചരിത്രത്തെ തന്നേ ദാനിയേൽ വീണ്ടും ആവർത്തിക്കുകയും വിപുലീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, അതേ ചരിത്രത്തിൽ തന്നേ റോം ദൈവജനത്തോടു എങ്ങനെ ഇടപെടുന്നു എന്നത് തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന ഒരു രേഖയോടെ. പതിനാറാം വാക്യത്തിൽ നിന്ന് പത്തൊമ്പതാം വാക്യം വരെ, വിഗ്രഹാരാധക റോമിനു ലോകത്തിന്റെ നിയന്ത്രണം കൈവശപ്പെടുത്തുന്നതിനെതിരായ മൂന്നു തടസ്സങ്ങൾ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നു. പതിനാറാം വാക്യത്തിൽ, കി.മു. 65-ൽ സിറിയ വിഗ്രഹാരാധക റോമാൽ കീഴടക്കപ്പെട്ടു; തുടർന്ന് കി.മു. 63-ൽ പോംപെയാൽ യെഹൂദയും കീഴടക്കപ്പെട്ടു. പതിനാറാം വാക്യം, റോം മഹത്വമുള്ള ദേശത്തിൽ നിലകൊള്ളേണ്ട സമയത്തെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ, അതേ അധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പത്തൊന്നാം വാക്യത്തിലുള്ള ഞായറാഴ്ച നിയമത്തെ മുൻരൂപമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ക്രി.മു. 63-ൽ [1863-നോടു സമാന്തരമായി], യെരൂശലേമിന്റെ അകത്ത് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ആഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെ നടുവിൽ തന്നെയാണ് ആ കീഴടക്കലിന്റെ ചരിത്രം സംഭവിച്ചതെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പ്രധാന കാര്യമാണ്. ഉറിയാ സ്മിത്ത് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: “പൊന്തുസിന്റെ രാജാവായ മിത്രിദാതേസിനെതിരെ നടത്തിയ തന്റെ സൈനികയാത്രയിൽ നിന്ന് പൊംപേയി മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ, ഹിർക്കാനുസും അറിസ്റ്റോബുലുസും എന്ന രണ്ട് മത്സരാർത്ഥികൾ യെഹൂദായുടെ കിരീടത്തിനായി പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു.”

“ഹിർക്ക ാനുസ്” എന്ന ും “അരിസ്റ്റേ ാബുലുസ്” എന്ന ും പേരുകൾ ഇരുവരും ്രഗീക്ക ് ഉത്ഭ വമുള്ള വയാണ്; ്രപത്യേ കിച്ച ് ഹെല്ല നിസ്റ്റ ിക് കാലഘട്ട ത്ത ഹസ്മോന്യ ർ വംശത്ത ിലും ഉണ്ട ായിരുന്ന യെഹൂദചരി്രതത്ത ിന്റെ സാഹചര്യ ത്ത ിൽ ഇവയ്ക്ക ് ചരി്രത്രപാധാന്യ മുണ്ട ്. “ഹിർക്ക ാനുസ്” എന്ന പേര് ്രഗീക്ക ് പദമായ “ഹുർക്ക ാനോസ്” എന്ന തിൽ നിന്ന ് ഉത്ഭ വിച്ച താണ്

ഇത് സാധ്യ തയോടെ പേർഷ്യ ൻ ഭാഷയിലെ “ചെന്ന ായ” എന്ന ർത്ഥ മുള്ള “ഹുർക്ക ൻ” എന്ന പദത്ത ിൽ നിന്ന ാണ് രൂപം കൊണ്ട ത്. “ഹിർക്ക ാനുന എന്ന ത് ഹസ്മോന്യ ർ വംശത്ത ിലെ പല ഭരണാധികാരികളും ധരിച്ച ിരുന്ന പേരായിരുന്ന ു. “അരിസ്റ്റേ ാബുലുസ്” എന്ന തിന് “മികച്ച ഉപദേശകൻ” അല്ലെ ങ്ക ിൽ “ശ്രേഷ്ഠ ഉപദേഷ്ട ാവ്” എന്ന ർത്ഥ മുണ്ട ്. “അരിസ്റ്റേ ാബുലു എന്ന തും ഹസ്മോന്യ ർ വംശത്ത ിലെ പല ഭരണാധികാരികളും ധരിച്ച ിരുന്ന മറ്റൊ ാരു പേരായിരുന്ന ു. “ഹിർക്ക ാനുസ്” എന്ന ും “അരിസ്റ്റേ ാബുലുസ്” എന്ന ും പേരുകൾ രണ്ട ും ഹസ്മോന്യ ർ കാലഘട്ട ത്ത ിലെ യെഹൂദചരിത്രത്ത ിലെ പ്രധാന വ്യ ക്ത ികളുമായി ബന്ധ പ്പെ ട്ട വയാണ്. അവർ യെഹൂദ്യ യിലെ ഹസ്മോന്യ ർ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ ഭരണത്ത ിലും വ്യ ാപനത്ത ിലും പ്രധാനപ്പെ ട്ട പങ്ക ുവഹിച്ച ഭരണാധികാരികളായിരുന്ന ു. ക്രിസ ്തുവിന്റെ കാലത്ത ് ഹസ്മോന്യ ർ രാജ്യ ത്ത ിന്റെ പ്രവാചകപരമായ സന്ത തികളും പ്രതിനിധികളും ഫരിസേയരായിരുന്ന ു.

പൊംപേയ്യൂസ് യെരൂശലേം കീഴടക്കിയപ്പോൾ, രണ്ടു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷികളും തങ്ങളുടെ ഉത്ഭവം കി.മു. 167-ൽ മോദെയിൻ പ്രതിനിധീകരിച്ച കലാപത്തിന്റെ കാലത്തേക്കു പിന്തുടർന്നു. പൊംപേയ്യൂസ് ആ കലാപത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതോടെ, അവൻ യെരൂശലേം പിടിച്ചടക്കണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചു; അരിസ്റ്റോബുലോസിന്റെ രാഷ്ട്രീയകക്ഷി അവനെ പ്രതിരോധിക്കാനും, ഹിർക്കാനോസിന്റെ കക്ഷി പൊംപേയ്യൂസിന് വാതിലുകൾ തുറന്നുകൊടുക്കാനും തീരുമാനിച്ചു. തുടർന്ന് പൊംപേയ്യൂസ് യെരൂശലേമിനെതിരെ തന്റെ ആക്രമണം ആരംഭിച്ചു; മൂന്ന് മാസങ്ങൾക്കുശേഷം യെരൂശലേം എന്നേക്കുമായി റോമിന്റെ അധികാരപരിധിക്കു കീഴിലായി.

പത്തൊമ്പതാം വാക്യത്തിൽ മൂന്നാമത്തെയും അന്തിമത്തെയും തടസ്സമായിരുന്ന മിസ്രയം റോം കീഴടക്കിയതായി കാണിക്കുന്നു. തുടർന്ന് ഇരുപതാം വാക്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; അങ്ങനെ ആ ചരിത്രത്തിൽ റോം ദൈവജനത്തോടു എങ്ങനെ ഇടപെടും എന്നതു ദാനിയേൽ അവതരിപ്പിക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്നു. ഇരുപത്തൊന്നും ഇരുപത്തിരണ്ടും വാക്യങ്ങളിൽ ക്രിസ്തു ക്രൂശിക്കപ്പെടുന്നു. ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാക്യത്തിൽ, ക്രി.മു. 161 മുതൽ ക്രി.മു. 158 വരെ ആരംഭിച്ച ഉടമ്പടി, ക്രൂശിനെ വിവരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾക്കു തൊട്ടുപിന്നാലെ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു; അവിടെയായിരുന്നു വിശ്വാസത്യാഗികളായ യെഹൂദന്മാർ തങ്ങൾക്കു “കൈസരല്ലാതെ രാജാവില്ല” എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചത്. ഗ്രീക്ക് മതദർശനത്തിന്റെ കടന്നുകയറ്റങ്ങളെ പ്രതിരോധിച്ചും അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിനാൽ റോമുമായി അശുദ്ധമായ ഒരു ബന്ധം രൂപീകരിച്ചും നിന്ന മക്കബ്യർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്യാഗികളായ യെഹൂദന്മാരുടെ വംശരേഖ, ക്രൂശിന്റെ ചരിത്രം തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന വാക്യത്തെ അനുഗമിക്കുന്നു; അവിടെയായിരുന്നു അവരുടെ അശുദ്ധബന്ധത്തിന്റെ ഫലം പൂർണ്ണമായി പ്രകടമായത്.

എഴുപത് വർഷത്തെ പ്രവാസത്തിനുശേഷം പണിതുയർത്തപ്പെട്ട ദേവാലയത്തിലേക്ക് ശെഖീനാ ഒരിക്കലും മടങ്ങിയെത്തിയില്ല. മലാഖി മുഖാന്തരം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട അവസാന പ്രവാചക സാക്ഷ്യം ക്രി.മു. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യഭാഗത്തോടടുത്താണ് ലഭിച്ചത്. മക്കബേയർ ആഗോളവാദ ഗ്രീക്ക് സ്വാധീനത്തിനെതിരെ എഴുന്നേറ്റുനിന്നതിനു മുമ്പ് നൂറുകണക്കിന് വർഷങ്ങളോളം ദൈവത്തിന്റെ ദൃശ്യസാന്നിധ്യവും പ്രവാചക സാക്ഷ്യവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവരുടെ കലാപത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ, പുരോഹിതന്റെ പങ്ക് നിർവഹിക്കുകയും ദേവാലയത്തിൽ വഴിപാടു അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിച്ചിരുന്ന ടൊളമി രാജാവും ഉസ്സീയാവു രാജാവും ഇരുവരും മുമ്പ് ശ്രമിച്ചതേയായിരുന്ന കലാപം അവർ നടപ്പാക്കി.

യോനാഥാൻ അപ്പൂസ് (Jonathan Maccabeus എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു), മക്കബേയൻ കലാപത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ച മത്തത്യാവിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു; സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യത്തിനെതിരെ യെഹൂദരുടെ കലാപത്തെ നയിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പ്രധാന പങ്കുവഹിച്ചു. തന്റെ സഹോദരനായ യൂദാസ് മക്കബെയൂസ് യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ചശേഷം, യോനാഥാൻ മക്കബേയൻ സൈന്യങ്ങളുടെ നേതൃത്വമേറ്റെടുത്തു. സൈനികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ നേതൃത്വത്തോടൊപ്പം, യോനാഥാൻ മഹാപുരോഹിതന്റെ പദവിയും ഏറ്റെടുത്തു; അങ്ങനെ അദ്ദേഹം യെഹൂദജനത്തിന്റെ ആത്മീയനായകനായും സേവനം ചെയ്തു. നേതാവും മഹാപുരോഹിതനും എന്ന ഇരട്ടസ്ഥാനത്ത് യോനാഥാൻ പ്രവർത്തിച്ചതിലൂടെ യെഹൂദചരിത്രത്തിൽ ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട വികസനം സംഭവിച്ചു; കാരണം, അതിലൂടെ രാഷ്ട്രീയവും മതപരവുമായ അധികാരം ഇരുന്നതും ഹസ്മോനേയ വംശത്തിനകത്ത് ഏകീകരിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വം യെഹൂദരുടെ സ്വയംഭരണത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും യെഹൂദ്യയിൽ ഹസ്മോനേയ ഭരണത്തെ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

റാഫിയയിലെ ജയം കഴിഞ്ഞ ശേഷം ടോളമി ശ്രമിച്ച അതേ പാപം, മക്കബേയരുടെ കലാപത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ തന്നേ നടപ്പിലാക്കി. രാജാവായ ഉസ്സീയാവിന്റെ കാലത്ത് പുരോഹിതന്മാർ ചെറുത്തുനിന്നതും അതേ പാപമായിരുന്നു; എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ ആലയശുശ്രൂഷകളെ സംരക്ഷിക്കുന്നു എന്ന മക്കബേയരുടെ പ്രഖ്യാപിത പ്രതിരോധം, സഭയും രാജ്യവും ഒന്നിക്കുന്നതിന്റെ വഴിതെറ്റിയതും വിമതസ്വഭാവമുള്ളതുമായ ഒരു പ്രകടനമായിരുന്നു; അതിനാൽ, ബൈഡന്റെ ആഗോളവാദിയായ "woke-ism" എന്ന പ്രവാഹത്തിനെതിരെ ട്രംപിനെ പിന്തുണച്ച് ഇപ്പോൾ ഒന്നിച്ചുകൂടുന്ന മതത്യജിത പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ വിമതത്വത്തെ അത് പ്രതീകാത്മകമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ബൈബിൾ പഠിപ്പ ിക്ക ുന്ന ത്, നിങ്ങ ൾ അവരെ അവരുടെ ഫലങ്ങ ളാൽ അറിയും എന്ന താണ്; ക്രിസ ്തുവിന്റെ കാലത്തെ പരീശന്മ ാർ മത്ത ത്ത ീയാവിനാൽ ആരംഭിച്ച ഹസ്മോനീയ വംശത്ത ിന്റെ അന്ത ിമ

അവശിഷ്ട ങ്ങ ളായിരുന്ന ു. മത്ത ത്ത ീയാവും, അവൻ ആരംഭിച്ച കലാപ
പരീശത്വ ത്ത ിന്റെ ഫലങ്ങ ൾ കായിച്ച ു; “Make America Great Again” എന്ന
ആശയത്തെ പിന്ത ുണയ്ക്ക ുന്ന ധർമ്മ ഭ്രഷ്ട രായ പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റുകളു
അതുപോലെ തന്നേ ചെയ്യ ുന്ന ു. സഭയെയും രാജ്യ ത്തെ യും പരസ പ്പരം
വേർതിരിച്ച ുനിർത്തേ ണ്ട താണെന്ന ് ഭരണഘടന
മനസ്സ ിലാക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന പ്പേ ാൾ അമേരിക്ക മഹത്ത ായിരുന്ന ുവെ
ഹനുക്ക ാ പെരുന്ന ാളാൽ അനുസ്മ രിക്ക പ്പെ ടുന്ന വിജയത്ത ാൽ
പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ആ കള്ള അത്ഭ ുതത്ത ിന്റെ സമയത്ത
ഞായറാഴ്ച നിയമനിർമ്മ ാണത്ത ിനായുള്ള പ്രസ്ഥ ാനം പരസ്യ മായി
പുറത്ത ുവരും.

ഈ പഠനം നാം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ തുടരും.

> “ഇതുവരെ മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശത്തിലെ സത്യങ്ങളെ
> അവതരിപ്പിച്ചവർ പലപ്പോഴും വെറും ഭീതിപരത്തുന്നവരായി
> കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മത അസഹിഷ്ണുത അമേരിക്കൻ
> ഐക്യനാടുകളിൽ നിയന്ത്രണം കൈവരിക്കുമെന്നതും,
> ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നവരെ
> പീഡിപ്പിക്കുന്നതിനായി സഭയും രാജ്യവും ഏകീകരിക്കുമെന്നതുമായ
> അവരുടെ പ്രവചനങ്ങൾ അടിസ്ഥാനരഹിതവും
> വിഡ്ഢിത്തപരവുമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ ദേശം
> ഇതുവരെ ആയിരുന്നതിൽനിന്ന് വേറൊന്നായി ഒരിക്കലും
> മാറുകയില്ല—മതസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സംരക്ഷകനായിത്തന്നെ
> തുടരുമെന്നു ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ
> ഞായറാഴ്ച ആചരണം നിർബന്ധിതമാക്കുന്ന ചോദ്യം വ്യാപകമായി
> പ്രക്ഷുബ്ധമാകുമ്പോൾ, ഇത്രകാലം സംശയിക്കപ്പെടുകയും
> അവിശ്വസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്ന ആ സംഭവം
> അടുക്കിവരുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു; മുമ്പ് സാധിക്കാതിരുന്ന ഒരു
> സ്വാധീനം മൂന്നാം സന്ദേശം അപ്പോൾ സൃഷ്ടിക്കും.”

> “ഓരോ തലമുറയിലും ലോകത്ത ിലും സഭയിലും ഉള്ള പാപത്തെ
> ശാസിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു ദൈവം തന്റെ ദാസന്മ ാരെ അയച്ച ിട്ട ുണ്ട ്. എന്ന
> ജനങ്ങ ൾ തങ്ങ ളോടു മൃദുവായ വാക്ക ുകൾ പറയപ്പെ ടുവാനാണ്
> ആഗ്രഹിക്ക ുന്ന ത്; ശുദ്ധ വും അലങ്ക ാരമില്ല ാത്ത തുമായ സത്യ ം
> അവർക്ക ു സ്വ ീകരിക്ക ാവുന്ന തല്ല . അനേകം പരിഷ്കർത്ത ാക്ക ൾ
> തങ്ങ ളുടെ പ്രവർത്ത നം ആരംഭിക്ക ുമ്പേ ാൾ സഭയുടെയും
> ജാതിയുടെയും പാപങ്ങ ളെ എതിർക്ക ുന്ന തിൽ വലിയ വിവേകം
> പ്രയോഗിക്ക ണമെന്ന ു തീരുമാനിച്ച ു. നിർമലമായ
> ക്രിസ്ത ീയജീവിതത്ത ിന്റെ മാതൃകയാൽ ജനങ്ങ ളെ തിരുവെഴുത്ത ിന്റെ
> ഉപദേശങ്ങ ളിലേക്ക ു തിരികെ നയിക്ക ാമെന്ന ായിരുന്ന ു അവരുടെ
> പ്രത്യ ാശ. എന്ന ാൽ എലിയാവിന്മേ ൽ വന്ന തുപോലെ ദൈവത്ത ിന്റെ
> ആത്മ ാവ് അവരുടെമേലും വന്ന ു, ദുഷ്ട നായ ഒരു രാജാവിന്റെയും
> വിശ്വ ാസത്യ ാഗികളായ ജനത്ത ിന്റെയും പാപങ്ങ ളെ ശാസിപ്പ ാൻ
> അവനെ പ്രേരിപ്പ ിച്ച തുപോലെ അവരെയും പ്രേരിപ്പ ിച്ച ു;
> ബൈബിളിന്റെ സുതാര്യ മായ പ്രസ്ത ാവനകൾ—അവർ

അവതരിപ്പ ിക്ക ാൻ മടിച്ച ിരുന്ന
ഉപദേശങ്ങ ൾ—(പസംഗിക്ക ുന്ന തിൽനിന്ന ്അവർക്ക ്പിന്ത ിരിയാൻ
കഴിഞ്ഞ ില്ല . സത്യ ം ഉത്സ ാഹത്തേ ാടെ (പഖ്യ ാപിക്ക ാനും ആത്മ ാ
ഭീഷണിപ്പെ ടുത്ത ിയിരുന്ന അപകടത്തെ അറിയിക്ക ാനും അവർ
നിർബന്ധ ിതരായി. കർത്ത ാവു അവർക്ക ു നൽകിയ വചനങ്ങ ൾ അവർ
(പത്യ ാഘാതങ്ങ ളെ ഭയപ്പെ ടാതെ (പസ ്താവിച്ച ു; ജനങ്ങ ൾ ആ മുന്ന റിയ
കേൾക്കേ ണ്ട ിവന്ന ു.”

“അങ്ങനെ മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം ഘോഷിക്കപ്പെടും. അതു ഏറ്റവും മഹത്തായ ശക്തിയോടെ നൽകപ്പെടേണ്ട സമയം വരുമ്പോൾ, കർത്താവ് വിനീതരായ ഉപകരണങ്ങളിലൂടെ പ്രവർത്തിക്കും; തങ്ങളുടെ തന്നെ ജീവിതത്തെ അവന്റെ സേവനത്തിനായി സമർപ്പിക്കുന്നവരുടെ മനസ്സുകളെ അവൻ നയിക്കും. പ്രവർത്തകർ സാഹിത്യസ്ഥാപനങ്ങളിലെ പരിശീലനത്താൽക്കാൾ അവന്റെ ആത്മാവിന്റെ അഭിഷേകത്താലായിരിക്കും യോഗ്യരാക്കപ്പെടുന്നത്. വിശ്വാസത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും മനുഷ്യർ വിശുദ്ധ ഉത്സാഹത്തോടെ പുറപ്പെട്ടുപോകുവാൻ പ്രേരിതരാകും; ദൈവം അവർക്കു നല്കുന്ന വചനങ്ങൾ അവർ പ്രഖ്യാപിക്കും. ബാബേലിന്റെ പാപങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടും. സഭയുടെ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ പൗരാധികാരത്തിലൂടെ ബലമായി നടപ്പിലാക്കുന്നതിന്റെ ഭയാനകഫലങ്ങൾ, ആത്മവിദ്യയുടെ കടന്നുകയറ്റങ്ങൾ, പാപ്പാത്വശക്തിയുടെ മൂടിവെച്ചതുമായ എങ്കിലും ദ്രുതഗതിയിലുള്ള മുന്നേറ്റം—ഇവയെല്ലാം മുഖംമൂടി നീക്കപ്പെട്ടവയായി വെളിവാകുന്നു. ഈ ഗൗരവമുള്ള മുന്നറിയിപ്പുകൾ മുഖാന്തരം ജനങ്ങൾ ഉണർത്തപ്പെടും. ആയിരങ്ങളായിരങ്ങൾ ഇതുപോലുള്ള വാക്കുകൾ ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ കേൾക്കും. വിസ്മയത്തോടെ അവർ ഈ സാക്ഷ്യം കേൾക്കുന്നു: ബാബേൽ സഭയാണ്; അവളുടെ തെറ്റുകളും പാപങ്ങളും നിമിത്തവും, സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് അവൾക്കയച്ച സത്യം അവൾ നിരസിച്ചതിനാലും അവൾ വീണുപോയിരിക്കുന്നു. ജനങ്ങൾ ഉത്സുകമായ ചോദ്യം സഹിതം തങ്ങളുടെ മുൻഗാമി ഉപദേശകരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, ഈ കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ തന്നെയോ? എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ, ശുശ്രൂഷകർ കെട്ടുകഥകൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും മൃദുവായ കാര്യങ്ങൾ പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; അവരുടെ ഭയങ്ങളെ ശമിപ്പിക്കാനും ഉണർന്നിരിക്കുന്ന മനസ്സാക്ഷിയെ ശാന്തമാക്കാനും. എന്നാൽ അനേകർ മനുഷ്യരുടെ കേവല അധികാരത്തിൽ തൃപ്തരാകാൻ വിസമ്മതിച്ച്, വ്യക്തമായ ‘കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു’ എന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനാൽ, പണ്ടത്തെ പരീശന്മാരെപ്പോലെ, തങ്ങളുടെ അധികാരം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് ക്രോധഭരിതരായ ജനപ്രിയ ശുശ്രൂഷകർ, ആ സന്ദേശം സാത്താനിൽ നിന്നുള്ളതാണെന്ന് അപലപിക്കുകയും, അതിനെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നവരെ നിന്ദിക്കുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു പാപത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ജനക്കൂട്ടങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.”

“വിവാദം പുതിയ മേഖലകളിലേക്ക ു വ്യ ാപിക്ക യും ജനങ്ങ ളുടെ
മനസ്സ ുകൾ ദൈവത്ത ിന്റെ ചവിട്ട ിമെതിക്ക പ്പെ ട്ട

ന്യ ായ പ്രമാണത്ത ിലേക്ക ു വിളിക്ക പ്പെ ടുകയും ചെയ്യ ുമ്പേ ാൾ, സാത്ത
സജീവമാകുന്ന ു. ഈ സന്ദേ ശത്തേ ാടുകൂടെ വരുന്ന ശക്ത ി അതിനെ
എതിർക്ക ുന്ന വരെ വെറുമൊരു ക്രോധത്ത ിലല്ല , ഉന്മ ത്ത രാക്ക ും. അ
വെളിച്ച ം അവരുടെ കൂട്ട ങ്ങ ളിന്മേ ൽ പ്രകാശിക്ക ാതിരിക്കേ ണ്ട തിന്ന
പുരോഹിതവർഗം ഏതാണ്ട ് അതിമാനുഷികമായ ശ്രമങ്ങ ൾ നടത്ത ും.
തങ്ങ ളുടെ അധികാരത്ത ിലുള്ള എല്ല ാ മാർഗങ്ങ ളാലും ഈ അത്യ ന്ത
പ്രാധാന്യ മുള്ള ചോദ്യ ങ്ങ ളെക്ക ുറിച്ച ുള്ള ചർച്ച അടിച്ച മർത്ത
അവർ ശ്രമിക്ക ും. സഭ പൗരാധികാരത്ത ിന്റെ ശക്ത മായ ഭുജത്തെ
അഭയം പ്രാപിക്ക ും; ഈ പ്രവർത്ത ിയിൽ പാപ്പ ിസ്റ്റ ുകളും
പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റുകളും ഒന്ന ിച്ച ുചേരും. ഞായറാഴ്ച ാനുഷ ്ഠാനം ബലമായി
നടപ്പ ാക്ക ുന്ന തിനായുള്ള പ്രസ്ഥ ാനം കൂടുതൽ ധീരവും
നിർണായകവുമായി മാറുമ്പേ ാൾ, കല്പ നകളെ
കാത്ത ുസൂക്ഷ ിക്ക ുന്ന വർക്കെ തിരെ നിയമം പ്രയോഗിക്ക പ്പെ ടും.
അവരെ പിഴയും തടവുംകൊണ്ട ു ഭീഷണിപ്പെ ടുത്ത ും; ചിലർക്ക ു
സ്വ ാധീനസ്ഥ ാനങ്ങ ളും, മറ്റ ു ചില പ്രതിഫലങ്ങ ളും ആനുകൂല്യ ങ്ങ ളു
തങ്ങ ളുടെ വിശ്വ ാസം ഉപേക്ഷ ിപ്പ ിക്ക ാനുള്ള പ്രലോഭനങ്ങ ളായി
വാഗ ്ദാനം ചെയ്യ പ്പെ ടും. എന്ന ാൽ അവരുടെ അചഞ്ച ലമായ മറുപടി
ഇതായിരിക്ക ും: 'ദൈവവചനത്ത ിൽനിന്ന ു ഞങ്ങ ളുടെ തെറ്റ ്
ഞങ്ങ ൾക്ക ു കാണിച്ച ുതരുവിൻ'—സമാന സാഹചര്യ ങ്ങ ളിൽ ലൂഥർ
ഉന്ന യിച്ച അതേ അപേക്ഷ . ന്യ ായാലയങ്ങ ളുടെ മുമ്പ ാകെ
ഹാജരാക്ക പ്പെ ടുന്ന വർ സത്യ ത്ത ിനുവേണ്ട ി ശക്ത മായ പ്രതിവാദം
നടത്ത ുന്ന ു; അവരെ കേൾക്ക ുന്ന ചിലർ ദൈവത്ത ിന്റെ സകല
കല്പ നകളും കാത്ത ുസൂക്ഷ ിക്ക ുവാൻ തങ്ങ ളുടെ നിലപാട് എടുക്ക ുവ
നയിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു. ഇങ്ങ നെ, അല്ല ാത്ത പക്ഷ ം ഈ സത്യ ങ്ങ ളെക
ഒന്ന ും അറിയാതിരുന്നേ നേ ആയിരങ്ങ ൾക്ക ു മുമ്പ ാകെ വെളിച്ച ം
കൊണ്ട ുവരപ്പെ ടും." The Great Controversy, 605, 606.